

תת"ע 6596/10/17 - מדינת ישראל נגד משה ועקנין

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 6596-10-17 מדינת ישראל נ' ועקנין
בפני כבוד השופט ארנון איתן

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

משה ועקנין

הנאשם

הכרעת דין

1. על פי כתב האישום ביום 16.11.16 בשעה 13:37 נהג הנאשם באוטובוס זעיר ציבורי הסעות (להלן: "הרכב") מ.ר. 1913933 ובעת שהרכב היה בתנועה השתמש בטלפון שלא באמצעות דיבורית. בהתאם יוחסה לנאשם עבירה בניגוד לתקנה 28 (ב) לתקנות התעבורה.
2. בתשובתו לאישום כפר הנאשם בכתב האישום וטען כי הוא שוחח בחנייה הסמוכה לביתו מבלי שהזיז את הרכב. הנאשם כפר בכך שהשוטר הורה לו לחזור לחנייה לאחר שראה את הרכב בתנועה. יוסף, כי בתחילה מסר הנאשם כי הרכב היה דומם אולם בהמשך תיקן תשובתו ומסר כי הרכב היה מונע. בהתאם לתשובתו נקבע התיק לשמיעת ראיות.
3. מטעם המאשימה העידו שני שוטרים. השוטר נועם מרדכי העיד בהתאם לדו"ח שערך וסומן **ת/1** על פיו: **"בעת נסיעה ברחוב הנחלים מכיוון הכניסה מ-70 לכיוון היציאה זיהיתי את הנ"ל יוצא מחניה בנחלים מול כתובת 52 כאשר מחזיק ביד משאל מכשיר טלפון באוזן שמאל בנסיעה ואף לא שם לב שהגעתי אליו וגרם לי לבלום. כאשר הבחין בניידת הוריד את הטלפון. זיהיתי את הנ"ל דרך שמשה קדמית של הניידת 25165 ודרך שמשה ימין ליד הנהג שלו מזג אויר נאה ראות יום טובה הנ"ל חזר לחנייה לבקשתי כדי לעמוד במקום בטוח"** בתגובתו בהתאם לדו"ח מסר הנאשם: **"גם אני הייתי שוטר" "יש לי דיבורית" "אני צילמתי את הרכב איפה שהוא עומד בבית"**.
4. שוטר נוסף שנכח באירוע הינו יוגב פיה על פיו ובהתאם למזכר נלווה לדו"ח תנועה שערך **(סומן ת/2)**: **"בעת נסיעה שגרתית הבחנתי ברכב הנ"ל אשר היה בתנועה יוצא מהחניה. יש לציין כי זיהיתי את הנהג אוחז במכשיר הטלפון הסלולארי בצמוד לאוזן שמאל כאשר אוחז בטלפון בידו השמאלית. הוסבר לנ"ל מהות העבירה ראות טובה נשמר שקר עין רצוף עם הרכב והנהג ראות**

דרך שמשנה קדמית אשר הייתה נקייה ושקופה".

5. במסגרת פרשת הגנה שב הנאשם על גרסתו ומסר כי הוא אומנם שוחח בטלפון אולם הרכב עמד ולא היה בתנועה. על פיו השוטרים ראו אותו עומד בחנייה ולמרות זאת ניגשו אליו כהרכב בחנייה, ולמרות זאת כתבו דו"ח.
6. **דין והכרעה:** לאחר ששמעתי את העדויות והתרשמתי מהן אני מחליט לקבל את עדויות השוטרים ולדחות את גרסת הנאשם בהיותה לא מהימנה. ראשית יש לציין כי העבירה נצפתה שעה שהשוטרים שלהם אין כל היכרות עם הנאשם, נמצאים בנסיעה שגרתית ברחוב הסמוך למקום מגוריו של הנאשם, כשהנאשם יוצא בנסיעה מחניית ביתו אל הרחוב, מחזיק בידו טלפון נייד הצמוד לאוזנו השמאלית, דבר הגורם לחוסר תשומת לב מצדו למתרחש בכביש וכתוצאה מכך נאלצה הניידת לבלום. כפי שציין השוטר נועם מרדכי, הנאשם כלל לא הבחין בניידת שכן היה עסוק בשיחה וברגע שהבחין בניידת הוריד את הפלאפון. כפי שהעידו השוטרים, שניהם הבחינו בעבירה מתבצעת בסמוך מאוד אליהם, תוך שיש להם קשר עין רצוף עם הנאשם והעבירה שבוצעה.
7. אך בכך לא די, השוטרים אף הורו לנאשם לשוב חזרה עם הרכב למקום בטוח ורק אז נרשם לו הדו"ח. כאמור שני השוטרים העידו בפניי והתרשמתי ממהימנותם כמו גם מהעובדה כי הדוחות עקביים ומשלימים זה את זה. מנגד גרסתו של הנאשם אינה סבירה. ראשית, וכפי שצינתי לשוטרים אין היכרות קודמת עם הנאשם ודאי לא מחלוקת ואיני מעלה על דעתי כי הם היו פונים אליו ורושמים לו דו"ח ככל והרכב אכן היה בחניית הבית ובלא תנועה.
8. יתר על כן, בתגובתו של הנאשם אין שום התייחסות לכך כי הרכב היה בחנייה ובלא תנועה, והרי אם זה המצב הציפיה כי עובדה זו תועלה בתגובתו של הנהג ובוודאי לא התגובה "גם אני הייתי שוטר" או התגובות הנוספות שמסר שאין ביניהם ובין טענותיו לא כלום. לכך יש להוסיף, כי ביצוע העבירה נצפה עת הנאשם יוצא מהחנייה כשהטלפון בידו, קרי תחילת הנסיעה, ומנסה להשתלב על הציר בו נסעה הניידת. מצב דברים זה מבסס מסקנה שאירוע התרחש בדיוק כפי שהעידו עליו השוטרים. (ראו ת/1 ו - ת/2).
9. לאור כל האמור החלטתי להרשיע את הנאשם בעבירה שיוחסה לו.

ניתנה היום, ח' טבת תשע"ח, 26 דצמבר 2017, במעמד הצדדים